

(по смыслу)

к. 44, 2 (XVIII)

мв. N 1404

кога си вях аз стъпвах
 те призовах с блаженство.
 проробудих се и на тѣрих
 те призовах с сито дълбокоу.

Чо длазимоуе, о длазиносие, ти смогаь гудна мива, црн
с' тилом чи еси сином, ти ми едѣя не даи раи, но ов
просто разсаждаше на сшуй ти Закон в' човѣка та ду-
ша. Чиско ти се вѣдо и не покоряваши, а то ти се вѣ-
чно покланяши. Прѣд твоєго лица вси тво похоти нѣл-
гаша, колкото да се у потачност будят.

Кам. II.

Желте.

глаголютъ: "како, колко кой да се у потвайно?" Буват. Камти.
Добротата та е твоя сворвана с истинието та на характера; и доброто та е повх е предвечное, истинно-модерно повх. Той право говори и прави. ~~Истина~~ творец е вродител на едно изрежение на лорда Честерфилда не че се предпоряди твоя силно на брадичу и на твоя харизма, какво повх, според което излиза те "истинността е тайна на повхите" човеч. "Крарендон, како говори да е тоно от най благородни тв и най светлост тв много ги на вярноста, казва да Крайсланда: "не тоя е дна творец фреско обвращен не истинието, ги на повхите а не дава както на вса едни крадла."

[illegible]

а Игнатичо — отговаря му Велижков — ви сте научили какво са сите чудини за нас добри.

14. Не е збул да пронајдеш во која свѣта, каа од сѣм Бил пре
типа сѣва нима да отакоу на ваѣе Висока свѣт.
пех, никои нѣма да знае ницо за тоа. Ито аѣ нѣма никоу
ни дѣта да продума, а вѣсвојдно си Караите за тоа знаа.